

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ, ΚΥΡΙΕ GADDAFI!

Του Κρίς Ιακωβίδη

Είναι γνωστές οι οφειλές της Λιβύης έναντι της Κύπρου. Με το ξέσπασμα του εμφυλίου πολέμου στην Λιβύη είχαμε πληροφορηθεί ότι, μετά από πολύχρονες συνομιλίες Κύπρου-Λιβύης, συμφωνήθηκε εξόφληση των Λιβυκών οφειλών για το τέλος του **Μάρτη 2011**.

Εν μέσω του δράματος που βιώνει ο λαός της Λιβύης, το Υπουργείο Οικονομικών πιστώθηκε, στις **4 Μαρτίου 2011**, από την κυβέρνηση **Gaddafi** με τα **4** από τα **7.5** εκατομμύρια ευρώ που υπολογίζεται ότι είναι οι οφειλές. Ευχάριστη έκπληξη, δυστυχώς όμως πολύ αργά για τους πιο πολλούς δικαιούχους,

Βάσει προηγούμενης αναφοράς από την *Cyprus Weekly*, μόνο **500** χιλιάδες από τα **4** εκατομμύρια είναι οφειλές προς την κυβέρνηση, τα υπόλοιπα ανήκουν σε εταιρείες ιδιωτικών συμφερόντων, **στις οποίες το Υπουργείο οφείλει με την σειρά του να εμβάσει.**

Το εύλογο ερώτημα που γεννιέται είναι: **τι γίνεται στις περιπτώσεις, όπου οι εταιρείες αυτές λόγω αφερεγγυότητας πιθανόν να τελούν υπό εκκαθάριση και/ή έχουν διαλυθεί**, ή λόγω μη δραστηριότητας και αδρανοποίησης, πιθανόν να έχουν **διαγραφεί** από το μητρώο του Εφόρου Εταιρειών; Πώς πρέπει να **ενεργήσουν** αυτοί που έχουν **συμφέρον** στα κεφάλαια αυτά και ποίο το **αποτέλεσμα** εάν αδρανήσουν;

Χωρίς αμφιβολία τα λεφτά θα κατατεθούν στο Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας ως «εγκατελειφθείσα περιουσία» **“bona vacantia”**¹.

¹ Άρθρο 328, εφαρμόζεται στις περιπτώσεις διαλύσεως εταιρείας.

Είναι γνωστό στην κοινή γνώμη ότι τα χρέη που οφείλονται από την Λιβύη έχουν δημιουργηθεί εδώ και δυο δεκαετίες, με τις περισσότερες δικαιούχες εταιρείες να βρίσκονται σήμερα σε **εκκαθάριση** ή να είναι **διαλυμένες**.

Στις περιπτώσεις όπου μια εταιρεία βρίσκεται σε εκκαθάριση με Διάταγμα Δικαστηρίου, η απαλλαγή του εκκαθαριστή είναι ισοδύναμη με αντικατάσταση.² Παρόμοια πρόνοια υπάρχει και για τις εκούσιες εκκαθαρίσεις.³ Στις περιπτώσεις όπου ο Εκκαθαριστής αποτυγχάνει να πάρει ένδικα μέτρα (αποδέσμευσης και διάλυσης) δεν σημαίνει ότι ο Έφορος Εταιρειών δεν την έχει διαγράψει από το μητρώο εταιρειών. Αυτό είναι εφικτό με δημοσίευση ειδοποίησης διαγραφής, άρθρο 327 (4), εάν έχει εύλογη υποψία ότι δεν υπάρχει εκκαθαριστής ή θεωρεί ότι συνέχισι τις διαδικασίας της εκκαθάρισης δεν εξυπηρετεί κανένα.

Απαλλαγή και Διάλυση εφαρμόζεται όπου ο εκκαθαριστής ρευστοποίησε την γνωστή περιουσία της εταιρείας, συμφώνησε και πλήρωσε μέρος στους πιστωτές και δεν δικαιολογείται περεταίρω καθυστέρηση της διαδικασίας εκκαθάρισης.⁴ Όπου η εκκαθάριση είναι αποτέλεσμα διατάγματος Δικαστηρίου, η αποδέσμευση και διάλυση πρέπει να υποστηρίζεται με ανάλογο Διάταγμα, το οποίο πρέπει να αποστέλλεται στον Έφορο Εταιρειών.⁵

Πιστεύω ότι, στις πλείστες περιπτώσεις, οι δικαιούχες εταιρείες των Λιβυκών κεφαλαίων είναι υπό εκκαθάριση, με τον Επίσημο Παραλήπτη να ενεργεί ως Εκκαθαριστής. Αυτό δεν σημαίνει ότι ορισμένες δεν έχουν διαγραφεί από το μητρώο του Εφόρου Εταιρειών λόγω μη δραστηριοποίησης⁶.

Στις περιπτώσεις διάλυσης, μπορεί να γίνει αίτηση στο Δικαστήριο από μέτοχο ή πιστωτή, (υπό την προϋπόθεση ότι δεν έχουν περάσει 20 χρόνια από την ημερομηνία δημοσίευσης στη Επίσημη Εφημερίδα της ειδοποίησης διάλυσης) για επαναφορά του ονόματος της Εταιρείας στο μητρώο, με το δικαιολογητικό ότι είναι «δίκαιο» να γίνει και παράλληλα να ζητείται Διάταγμα με οδηγίες, βάσει των προνοιών του άρθρου 327(7)⁷, για διορισμό κάποιου ικανού ατόμου ως εκκαθαριστής της Εταιρείας, άρθρο 226, (στις περιπτώσεις όπου υπάρχει Διάταγμα εκκαθάρισης) ή άρθρο 287(1) (στις περιπτώσεις όπου υπάρχει ψήφισμα εκούσιας εκκαθάρισης).⁸ Ο εκκαθαριστής θα είναι σε θέση να απαιτήσει, προς όφελος των πιστωτών, τα κεφάλαια από τα κρατικά ταμεία, αφού η εταιρεία θα θεωρείται ότι ουδέποτε έπαυσε να υφίσταται και τα λεφτα δεν θα αποτελούν “εγκατελειφθείσα περιουσία”.⁹

Στις περιπτώσεις όπου δεν έχει αποδεσμευτεί ο εκκαθαριστής, η εταιρεία δεν έχει διαλυθεί και, με την προϋπόθεση ότι εκκαθαριστής είναι ο Επίσημος Παραλήπτης, τότε οι δικαιούχοι οφείλουν να του ζητήσουν να καλέσει συνελεύσεις πιστωτών και μετόχων για να εξακριβωθεί εάν οι πιστωτές και οι μέτοχοι επιθυμούν την αντικατάστασή του με αίτηση στο Δικαστήριο¹⁰ βάσει των Κανονισμών.¹¹

² Άρθρο 239(4).

³ Άρθρο 283.

⁴ Άρθρο 239(1).

⁵ Άρθρο 260(1) και (2).

⁶ Βάσει του Άρθρου 327 .

⁷ Δίνοντας την δυνατότητα στο Έφορο Εταιρειών να διαγράψει Εταιρεία που δεν δραστηριοποιείται.

⁸ Οι πρόνοιες των οποίων δίνουν την δυνατότητα στο Δικαστήριο να διορίσει εκκαθαριστή και το τελευταίο μάλιστα όπου δεν υπάρχει ενεργών εκκαθαριστής. Το Άρθρο 287(2) παρέχει εξουσία στο Δικαστήριο να απομακρύνει τον εκκαθαριστή και να τον αντικαταστήσει “όταν αποδεικνύεται εύλογος λόγος”.

⁹ Άρθρο 327(7)

¹⁰ Άρθρο 228 (b) & (c)

¹¹ Συγκεκριμένα του Κανονισμού 42 και μετέπειτα.

Από τις εμπειρίες μου, στο Ηνωμένο Βασίλειο για επαναφορά εταιρείας στο μητρώο του Εφόρου Εταιρειών, σύμφωνα με χρηστή πρακτική, ο Έφορος γίνεται διάδικος στη αίτηση και η αίτηση επιδίδεται στον Δικηγόρο του Στέμματος (Treasury Solicitor). Πιστεύω ότι παρόμοια πρακτική πρέπει να εφαρμόζεται και στην Κύπρο.

Βασική προϋπόθεση των πιο πάνω αναφορών είναι όπως η διάλυση της εταιρείας να έγινε πριν τουλάχιστο δύο χρόνια, όχι όμως πέραν του χρονικού διαστήματος των είκοσι χρόνων. . Σε διαφορετικές περιπτώσεις η εξουσία του Δικαστηρίου για ακύρωση, άρθρο 326(1)¹², δεν θα μπορεί να τεθεί σε ισχύ. Η οποιαδήποτε αίτηση όμως, για επαναφορά εταιρείας στο μητρώο, άρθρο 327(7), θα ήταν εμπρόθεσμη.¹³

¹² Όταν μπορεί να γίνει αίτηση στο Δικαστήριο “από τον εκκαθαριστή είτε από οποιοδήποτε άλλο άτομο το οποίο το Δικαστήριο θεωρεί ότι έχει έννομο συμφέρον”.

¹³ Σε τέτοια περίπτωση, η αίτηση θα μπορούσε να γίνει από την εταιρεία, μέτοχο ή πιστωτή.